

Els argonautes

Baltasar Porcel

Els argonautes

“El patró va marcar la derrota, i la proa de la Botafoc investí cap a llevant. El temps es presentava brut i davallava un gregal mansoi, sec. Era una ventolina insistent que empenyia un onatge llarg, d’amples espais plans entre les crestes d’aigua baixes i picades, xarbotant blanc. El patró va ullar el compàs, un cercle de claror lívida i l’única llum dins la cabina: navegaven bé, a barlovent, rumb a les Illes d’Alboran, que deixarien a migjorn.

A vegades, l’esclat d’una ona petava contra l’amura de babord, alçant un ruixim d’esquitxos que s’esclafaven sobre la coberta i entelaven els vidres de la cabina. En Lleonard Juvera, el patró, va abandonar el timó i agafà les dues manetes del telègraf de màquines, que marcava mitja marxa. D’un cop les col·locà a l’indicador de màxim. Repicaren els timbres d’avís per al motorista. Les mans del patró tornaren a la roda. Gairebé tot d’una un parell de sacsades feren tremolar la llanxa i un nou motor bramulà. Era el Packard, de mil cinc-cents cavalls, de gasolina, que s’ajuntava als dos Paxmann Ricardo, diesel, de cinc-cents.”